

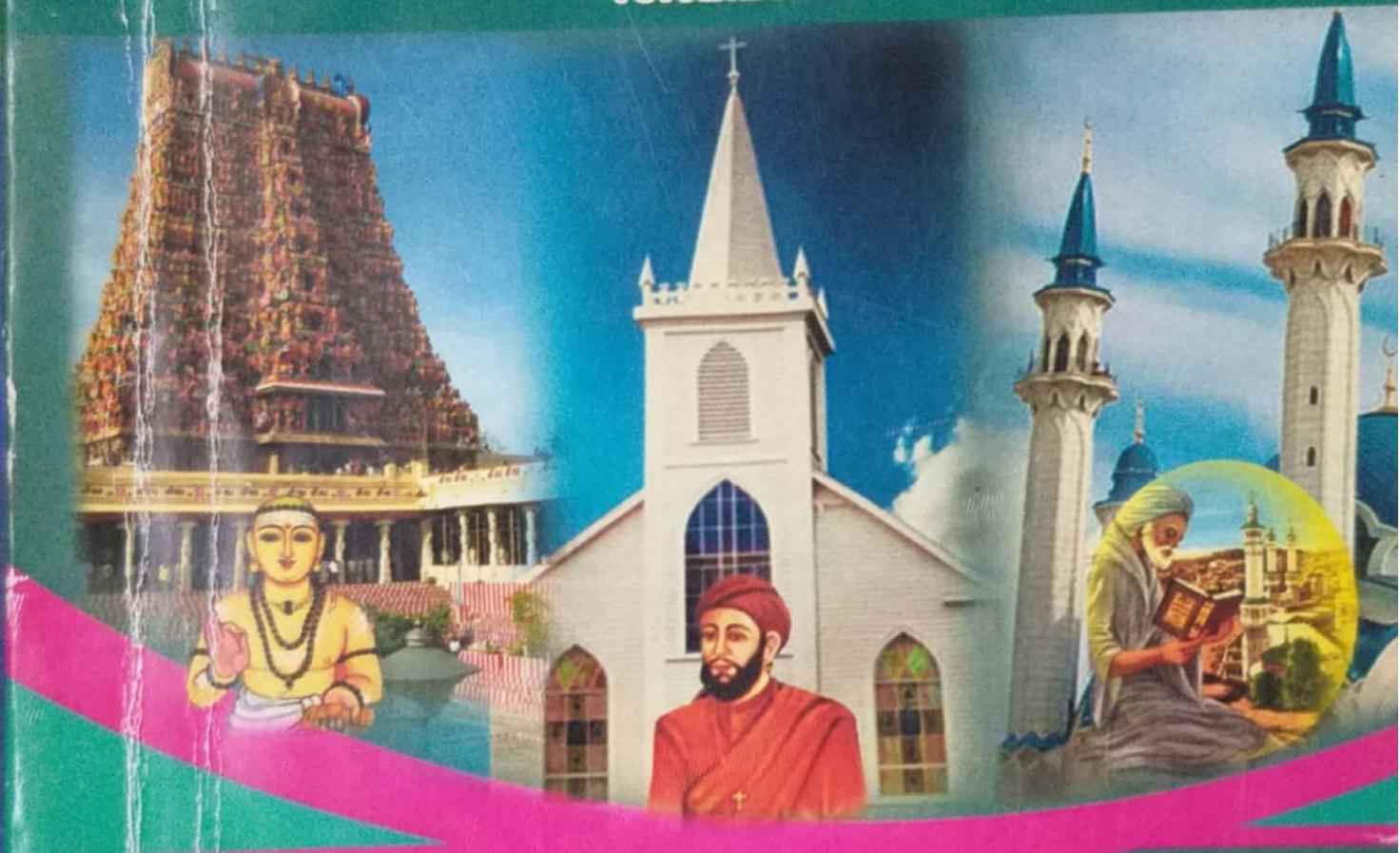

பல்கலைக்கழக மாணியக்குழு நிதிநல்கையுடன்

தேசியக் கருத்தரங்கம்

இலக்கியத்தில் இறைக் கொள்கை ஆய்வுக் கட்டுரைத் தொநூல்

15.02.2018

முதுகலைத் தமிழ்த்துறை

ஜயராஜ் அன்னபாக்கியம் மகளிர் தன்னாட்சிக் கல்லூரி

தேசியத் தெய்வீப்பிடிகள் அடிப்படையில் 'முதல்' தெய்வையும் பெற்றது
தொடக்கங்கள் அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக்கழகத்தின் இணைவு பெற்றது
DST FIST Supported College since 2015

பெரியகுளம் - 625601, தேனி மாவட்டம்.

பொருளாடக்கம்

வ.	தலைப்பு	ப. எண்
<u>எண்</u>		
1.	விவிலியத்தில் தூய பவுலின் இறைக்கொள்கை முனைவர் அருட்சகோதரி லூ.சகாய லில்லி	01
2.	திருவிவிலிய கடித இலக்கியங்கள் காட்டும் 'அன்பு வழியது' முனைவர் அருணாதேவராஜ் இராஜேந்திரன்	07
3.	விவிலிய உவமைக் கதைகள் வெளிப்படுத்தும் <u>இறைக்கொள்கைகள்</u> செ. லிட்டில் பளவர்	13
4.	புனித பவுலடியார் சுறும் இறைக்கொள்கைகள் செல்வி கா.சிரேஸ்ஸ்தர்	17
5.	காப்பிய இறைக்கொள்கையில் வளனார் அருட்சகோதரி. முனைவர் தி. நிர்மலா அருட்சகோதரி. சி ஜோதி	22
6.	இயேசுவின் பிறப்பில் தேம்பாவணி காட்டும் இறைமை முனைவர் அருட்சகோதரி. இ.அல்போன்சாள்	28
7.	தேம்பாவணியில் இல்லறத் துறவறம் வே. புளோரா பவுலின் மேரி	33
8.	தேம்பாவணி காட்டும் மாண்பு முனைவர் சி.அருள் மைக்கேல் செல்வி	38
9.	தேம்பாவணியில் மரியன்னையின் மாட்சி ஆ.மேர்சி ஆஞ்சலா	44
10.	தேம்பாவணி - இயற்கையில் இறைக்கொள்கை செல்வி. க. ஜூலியட் தேவ கிருபை	48
11.	கித்தேரியம்மாள் அம்மானை காட்டும் இறைக்கொள்கை திருமதி அ.அம்சலேகா	53
12.	தமிழ்க் கிறித்தவ இலக்கியங்களில் இறைக்கொள்கைகள் சே. சலோமி இராஜீகம்	58
13.	இலக்கியத்தில் இறைக் கொள்கை தி. அமிர்தகணேசன் (அகன்)	63

**3. விவிலிய உவமைக் கதைகள் வெளிப்படுத்தும்
இறைக்கொள்கைகள்**

செ. லிட்டல் ப்ளவர்

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
ஜெயராஜ் அன்னபாக்கியம் மகளிர் தன்னாட்சிக் கல்லூரி,
பெரியகுளம்.

முன் நூரை:

‘Biblla’ என்று கிரேக்க மொழியிலும், இலத்தீன் மொழியிலும், Bible என்று ஆங்கில மொழியிலும் குறிக்கப்படுகின்ற திருவிவிலியம் கடவுளால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட நூல்களின் தொகுப்பாகும். திருவிவிலியம் என்பது ஒரு வரலாற்று நூலோ அல்லது ஒரு அறிவியல் நூலோ அல்ல. இது விவிலியத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற இறைமக்களின் விசவாச வாழ்வை உள்ளடக்கிய பிரதிபலிக்கின்ற, விசவாசத்தில் வாழ வழிகாட்டுகின்ற நூலாகும். இந்த விசவாச நூலின் மையப்பொருளாகக் கடவுள் எவ்வாறு மனிதரை அன்பு செய்தார் என்றும், அதன் பலனாக மனிதர் எவ்வாறு கடவுளன்பிலும் பிறரன்பிலும் வாழ அழைக்கப்பட்டனர் என்பதையும் விரிவாக எடுத்துக் கூறும் நூல். சுருக்கமாக கடவுளின் மீட்புத்திட்டத்தில் மனிதர் எவ்வாறு பங்கு பெற்று மீட்புப் பெறலாம் என்பதைக் கூறும் மாண்புமிக்க நூலாகும். இந்நால் இயேசு பெருமானின் அருட்செயல்களையும், அழுதமொழிகளையும் அருள் வாழ்வையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. இத்தகைய சமயப் பின்னனி வாய்ந்த விவிலியத்தில் ஏராளமான மானுட மதிப்புகள் காணப்படுகின்றன. புதிய ஏற்பாட்டில் உவமைக் கதைகளின் வாயிலாக இயேசு பெருமான் இறைக் கொள்கைகளாக மக்களுக்கு மானுடமதிப்புகளைப் பற்றிக் கூறியதை இக்கட்டுரையில் இறைக் காண்போம்.

அன்பு:

“அறிவினான் ஆகுவதுண்டோ பிறிதின் நோய்

தந்நோய் போல் போற்றாக் கடை” (குறள் - 315)

பிறருடைய துன்பத்தைத் தன் துன்பம் போல் எண்ணிப் போற்றாவிட்டால் ஒருவன் பெற்றுள்ள அறிவினால் எந்தப் பயனும் இல்லை என இடித்துரைக்கின்றார் திருவள்ளுவர், தன்னுயிர் போலவே பிற உயிர்களையும் பேண வேண்டும் என்றால் அவனிடத்தில் அன்பு இருந்தால் மட்டுமே முடியும்.

நிலை வாழ்வை உரிமையாக்கிக் கொள்ள ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் முழு இதயத்தோடும், முழு உள்ளத்தோடும், முழு ஆற்றலோடும், முழு மனத்தோடும் நம் கடவுளாகிய ஆண்டவரிடம் அன்பு செலுத்த முழு மனத்தோடும் நம் கடவுளாகிய ஆண்டவரிடம் அன்பு செலுத்த முழு மனத்தோடும் நம் கடவுளாகிய ஆண்டவரிடம் அன்பு செலுத்த முழு மனத்தோடும் நமக்கு அடுத்திருப்பவர் மீதும் அன்பு செலுத்த வேண்டும் வேண்டும், நமக்கு அடுத்திருப்பவர் மீதும் அன்பு செலுத்த வேண்டும் வேண்டும் என்று நிருச்சட்ட நூலில் எழுதியுள்ளதை விளக்க இயேசு பெருமான் பின்வரும் உவமையைக் கூறினார்.

(நல்ல சமாரியர் உவமை (ஸூக். 10:30-37)

ஒருவன் ஏருகலீஸிலிருந்து எரிக்கோவக்குப் போகும் போது கள்வர் கையில் அகப்பட்டார். அவருடைய ஆடைகளை அவர்கள் உரித்துக் கொண்டு அவரை அடித்து குற்றுயிராகவிட்டுப் போனார்கள். சூரு ஒருவர் தந்தெய்லாய் அன்வழியே வந்தார். அவர் அவரைக் கண்டதும் மறுபக்கமாக விலகிச் சென்றார். அவ்வாறே ஸெலவியர் ஒருவரும் அவ்விடத்துக்கு வந்து அவரைக் கண்டபோது சமாரியர் ஒருவர் அருகில் வந்து அவரை அணுகி, காயங்களில் திராட்சை மதுவும், என்னையும் வார்த்து அவற்றைக் கட்டி, தாம் பயணம் செய்த விலங்கின் பீடு ஏற்றி, ஒரு சாவடிக்குக் கொண்டு போய் அவரைக் கவனித்துக் கொண்டார்.

இவ்வுவமையின் மூலம் இனந்தெயாதவர்க்கும் புதியவருக்கும் ஒருச் சென்று உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கருத்து வலியுறுத்தப்படுகின்றது. மன்னிப்பு:

மன்னிப்பு என்ற வார்த்தை கடந்தகால தவறுகளை மறந்து புதிய காரியங்களைச் செய்ய ஆரம்பித்தல், மன்னித்தல், கடனைத் தள்ளுபடி செய்தல் ஆகியவற்றைக் குறிக்கின்றது. மன்னிப்பு என்பது அன்பு, இரக்கம், அருள் ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்தும் ஒரு செயல் ஆகும். மன்னிப்பு என்பது பிறர் நமக்கு என்ன செய்திருந்தாலும் அவருக்கு விரோதமாக மனத்தில் எதையும் வைத்துக்கொள்ளாதிருக்கும்படி எடுக்கும் ஒரு தீமானம் ஆகும்.

நாம் எல்லோரும் பாவம் செய்திருக்கின்றோம். ஒரு பாவமும் செய்யாமல் நன்மையே செய்யத்தக்க நீதிமான் பூமியிலில்லை என்பது பெற வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம் என்று திருவேதாகமம் நமக்கு மன்னிக்க மறுத்த பணியாள் உவமை (மத்தேய 18: 23-35)

வேண்டுக் கொண்டால் அந்தக் கடன் முழுவதையும் உனக்குத் தள்ளுபடி

செய்தேன். நான் உனக்கு இரக்கம் காட்டியதுபேல் நியும் உன் உடன்பணியாளருக்கு இரக்கம் காட்டியிருக்க வேண்டும் அல்லவா? என்று கேட்டு சினங்கொண்டவராய், அனைத்துக் கடனையும் அவன் அடைக்கும் வரை அவனை வதைப் போரிடம் ஒப்படைத்தார். உங்களுள் ஒவ்வொருவரும் தம் சகோதரர் சகோதரிகளை மன்னிக்காவிட்டால் விண்ணுலகில் இருக்கும் என் தந்தையும் உங்களை மன்னிக்க மாட்டார்” என்று இயேசு பெருமான் கூறுகின்றார்.

கீழ்ப்படிதல்:

இருபுதல்வர்கள் உவமை (மத்தேய 21: 28 -31)

ஒரு மனிதருக்கு இரு புதல்வர்கள் இருந்தார்கள். அவர் முத்தவரிடம் போய், மகனே ந் இன்று திராட்சைத் தோட்டத்திற்குச் சென்று வேலை செய் என்றார். அவர் மறுமொழியாக நான் போக சென்று வேலை செய்தார். அவர் அடுத்த மகனிடம் போய் அப்படியே போய் வேலை செய்தார். அவர் சொன்ன மகனிடம் போய் அப்படியே போகின்றார். அவர் மறுமொழியாக, நான் போக்கிறேன் ஜயா!” என்றார். சொன்னார். அவர் மறுமொழியாக, நான் போகவில்லை. இவ்விருவரில் எவை தந்தையின் விருப்பப்படி ஆணால் போகவில்லை. இவ்விருவரில் எவை தந்தையின் விருப்பப்படி ஆணால் போகவில்லை. இன்று கேட்டார். அவர்கள் முத்தவரே என்று விடை செயல்பட்டவர்? என்று கேட்டார். அவர்கள் முத்தவரே என்று விடை அளித்தனர்.

கீழ்ப்படதலை மையமாக வைத்து இவ்வுவமை சொல்லப்படுகிறது. நம்மில் மனசாட்சியின் படி வாழ்வோர் எத்தனை பேர்! பல நேரங்களில் நம்மைச் சார்ந்தவரை ஏழாற்றி வருகின்றோம். ஆதிப்பெற்றோர் நாம் நம்மைச் சார்ந்தவரை ஏழாற்றி வருகின்றோம். ஆதிப்பெற்றோர் நடந்து கொள்ளும் தன்மையே தாழ்ச்சியாகும்.

“நாகையுள்ளும் இன்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும் பண்பு பாடறிவார் மாட்டு” (குறள் 995)

ஒருவனை இகழ்ந்து பேசுதல் விளையாட்டிலும் துங்பம் தருவதாகும் என்று வள்ளுவர் பெருமான் கூறுகின்றார். மனிதன் தன்னைத் தானே தாழ்த்திக் கொண்டு இறுமாப்பின்றி மூழ்தலே இறைவனை அடையும் வழி என்று இயேசு பெருமான் உவமைக் கதைமூலம் தெளிவாக்குகின்றார்.

பரிசேயரும் வரிதண்டுபவரும் உவமை: (ஹாக்கா. 18:10 - 14)

“இருவர் இறைவனிடம் வேண்டக் கோவிலுக்குச் சென்றனர். ஒருவர் பரிசேயர் மற்றவர் வரிதண்டுபவர். பரிசேயர் நின்று கொண்டு, இவ்வாறு இறைவனிடம் வேண்டினார். “கடவுளே நான் கொள்ளையர், நேர்மையற்றோர், விபச்சாரர் போன்ற மற்ற மக்களைப் போலவோ இந்த வரிதண்டுபவரைப் போலவோ இல்லாதது பற்றி உமக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். வாரத்தில் இருமுறை நோம்பிருக்கிறேன்; என்வருவாயில் எல்லாம் பத்திலொரு பங்கைக் கொடுக்கிறேன். ஆனால் வரிதண்டுபவர் தொலைவில் நின்று கொண்டு வானத்தை அண்ணாந்து பார்க்கக் கூடத் துணியாமல் தம் மார்பில் அடித்துக் கொண்டு, “கடவுளே பாவியாகிய என்மீது இரங்கியருளும் என்றார்.” இயேசு, “பரிசேயரல்ல. வரிதண்டுபவரே தாழைக்கு ஏற்படையவராகி வீடு திரும்பினார். ஏனெனில் தம்மைத் தாழை உயர்த்தப் பெறுவர் என நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்” என்றார்.

இந்தப் பரிசேயனைப் போன்று பிறர் குற்றங்களைச் சுட்டிக் காட்டிக் கொண்டு, தன்னை நேர்மையானன் என்று பறைசாற்றிக் கொள்கின்றனர். நாம் செய்யும் செபம் அன்பு, இரக்கம், பரிவு கொண்டாக இருக்க வேண்டுமே தவிர சுயநலமாக இருக்கக் கூடாது. பிறரிடம் உள்ள குற்றங்களை நாம் பார்க்கும் போது சாத்தானின் பார்வையாக இருக்கிறது அதனால் எந்நேரமும் பிறர் மீது குற்றம் கண்டுபிடிப்பவர்களாக இல்லாமல், பிறரை அன்புப் பார்வையால் பார்க்கப் பழகிக் கொண்டால் பிறர் குற்றத்தைப் பறைசாற்ற மாட்டோம். எனவே நாம் பிறரை இகழாமல் ஆயக்காரனைப் போலத் தன்னையே தாழ்த்தி இறைவனின் எல்லையில்லா அன்பைப் பெற இறைமகன் இவ்வுவமையை மக்களுக்குக் கூறினார். அன்பைப் பெற இறைமகன் இவ்வுவமையை மக்களுக்குக் கூறினார்.

சமயமானது அன்பையும் அருளையும் எல்லா உயிர்களிடத்தும் செலுத்துவது ஆகும். கிறித்தவ சமயத்தின் ஆணிவேராக இருப்பது அன்பு நெறிக் கொள்கையாகும். உலகில் அன்பை போதிப்பதற்காகவே இறைமகன் மனிதனாய் அவதரித்து மக்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாய் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். அன்பு, தாழ்ச்சி, மன்னிக்கும் மனப்பான்மை, கீழ்ப்படிதல், பொறுமை, இறை வேண்டல் இவைபோன்று பலவற்றை மனிதன் தன் வாழ்வில் கட்டிடித்து. அதன்மூலம் நித்திய பேரின்ப வீட்டை அடைய இயேசுபெருமான் உவமைகள் வாயிலாகவும் மக்களுக்கு போதித்து மனமாற அழைப்பு விடுத்தார்.